

Unikátní plastika z českého křišťálu vznikala v Preciose šest měsíců

15.6.2014 reality.iDNES.cz Bydlení / Architektura/Design

iDNES.cz, Alena Řezníčková

Představte si někoho, kdo si koupí auto a bude na něj čekat několik let. Takového najdete jen těžko. Ale na skleněnou plastiku René Roubíčka si soukromá galerie ráda počká, získá ji až po roce 2020. V roce 2015 bude totiž reprezentovat Českou republiku na Světové výstavě v Miláně a pak v Dubaji.

K neuvěřitelným číslům patří nejen šest měsíců, během nichž zvládli skláři v Preciose neuvěřitelné dílo vytvořit, ale třeba i rok narození autora. René Roubíček se totiž narodil v roce 1922. Ne náhodou se mu přezdívá doyen, legenda či otec moderního sklářského umění...

Přítom ke sklu přišel víceméně náhodou. Od druhé třídy kreslil, a to tak úžasně, že už ve 14 letech měl první výstavu a Max Švabinský se měl stát jeho profesorem na Akademii. Během války však byly vysoké školy zavřeny, a tak talentovaný René skončil "jen" na uměleckoprůmyslové škole v Praze, která v té době neměla ještě status vysoké.

René Roubíček se svou plastikou Expo2 Sklo je jako jazz

Nápad umožnit René Roubíčkovvi vytvořit opět velkou skleněnou plastiku vznikl na podzim v rámci "oslavy českého designu a skla", kterou se stala vernisáž výstavy Back to the Future: Expo 58.

"Vloni v říjnu, když jsem se s mistrem setkal a povídali jsme si, posteskl si, že od doby, kdy udělal první svítidla s manželi Šrámkovými, ho všichni začali brát jako lustraře, ne jako sklářského výtvarníka. Řekl mi, že by rád ještě někdy vytvořil hodnotnou skleněnou plastiku. Také spolupráce s jabloneckým muzeem byla jednoznačnou volbou, protože toto muzeum má jako jediné ve sbírkách sklo ze všech výstav EXPO, jež se kdy konaly. Tehdy jsem pro myšlenku získal dalšího nadšence, spojence Petra Nového, ředitele sbírek jabloneckého muzea," popsal příběh vzniku díla Jaroslav Bejvl ml., umělecký ředitel společnosti Preciosa. Není tak překvapením, že se plastika jmenuje právě Expo2.

Právě na Světové výstavě Expo 1958 v Bruselu získal René Roubíček Grand Prix za svou plastiku "Sklo – hmota – tvar – výraz". Překročil zde definitivně hranice mezi užitným a volným uměním.

A jak on sám sklo definuje? "Sklo je jako voda, která se zastavila, aby potěšila lidské oko," řekl ve svém televizním medailonku. A také se zde vyznal ze své radosti vidět něco stále nového. Pokud ho něco mrzí, tak jen to, že přestal s malbou. Příběh neuvěřitelného tvůrce

Milovník života, jazzu (výborně hraje na klarinet a piano, což dokázal i na loňské akci výstavě Back to the Future: Expo 58, říká, že sklo je jazz ve výtvarné kultuře), ale také vína, má rád rulandské šedé. Zapsal se nesmazatelně i do života Bořka Šípka, dalšího českého vynikajícího sklářského tvůrce, byl jeho poručíkem. To vše je René Roubíček.

Právě jeho neutuchající optimismus a přesvědčení, že je stále na počátku, ho dokážou posouvat stále kupředu. "Pro mě osobně je dnešní spolupráce s doyenem českého sklářství, René Roubíčkem, především symbolem continuity a výjimečnosti českého sklářství, které bez ohledu na různé hospodářské a společenské krize jde svojí cestou a je stále součástí rodinného stříbra České republiky," říká Pavel Marek, generální ředitel společnosti Preciosa. I jeho přičiněním se mohla vybraná skupina sklářů věnovat po několik měsíců práci na unikátní plastice z českého křišťálu.

Lustrý Čs. velvyslanectví v Londýně, 1969

„Pocta Mikuláši Koperníkovi“, prostorový objekt z ručně tvarovaných křišťálových prutů na kovové konstrukci)

Světelný strop vstupní pasáže budovy Praha City Center, 1997

"Jeho vizionářský pohled okouznil tři generace tvůrců i milovníku skla z celého světa. Autorovy instalace pro Světové výstavy v letech 1958 a 1967 jsou symboly osvobození materiálu po staletí definovaného přesně vymezeným tvarem," prohlásil při odhalení nové plastiky 12. června 2014 Petr Nový, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou.

Podle něho Roubíček se sklem spojil novou dimenzi – volný prostor. "Poslední umělcovo dílo je ideovým svorníkem mezi těmito historickými mezníky světového ateliérového skla. Je jako duha, která se klene nad obzorem – spoutaná relativita času," říká Petr Nový.

Lustry ve vodním zámku Thurnhout (Belgie), 1994

Lustr v hotelu Thermal, Karlovy Vary, 1976

„Karneval v Benátkách“, skupina třímetrových kompozic-postav z kovu a skla, vystavena nejprve v Benátkách (2004–2005), poté upravena a dotvořena pro nádvoří Musea Kampa v Praze

http://bydleni.idnes.cz/rene-roubicek-....aspx?c=A140614_194010_architektura_rez